

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. 48
6 luni 24
3 luni 13
IN STRAINATATE: 60
INSERȚIUNI SI RECLAME:
Căia de 80 litere pe linie, pagina IV, 2 linii.
pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI
Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-
stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10.
A. Oppel în Vienna, Stubenbastei 2; Rudol
Mose în Vienna, Seilerstätte 2; Vincenz
Irdicka în Vienna, Teinfaltgasse 17; Philipp
Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. în Peșta și Havas-Lafite-Bullier &
Comp. în Paris.
Scrisorile nefrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC
Serviciul privat al „TIMPULUI.”
(Agenția Havas).

Constantinopol, 21 Februarie, seara.
Delegații Montenegruului având să ajungă
într-o săptămână viitoare, armistițiul
nu se va prelungea de cât cu durata strict
necesară, adică cu 15 zile după toate pro-
babilitățile.
Este sigur că se va face acord între
Serbia și Poarta.
Belgrad, 21 Februarie.
Alegerile pentru Skupcină au avut loc
ieri. Cea mai mare parte din candidații a-
leși sunt favorabilii păcii. În orașul Bel-
grad s'a ales deputat un ovreiu. Pentru
prima oară se produce un asemenea fapt.
Viena 21 Februarie seara.

„Politische Correspondenz” publică o te-
legramă, de la Cattaro, cu data de 21
Februarie, prin care anunță că doi se-
natori montenegreni, Petrović și Rado-
vić au plecat astăzi pentru Constantinop-
ole.
Viena, 21 Februarie, seara.
O circulară a Porții desminte formal
sgomotele ce se răspândiseră de câte-va
zile, asupra unei boale a Sultanului. Să-
nătatea Sultanului este perfectă, zice te-
legrama.
O altă circulară desminte într'un mod
decisiv scirea despre vre-o schimbare a Ma-
reșului Vizir.
Viena, 21 Februarie, seara.

„Politische Correspondenz”, dăcă în con-
ferința la care asistau partidul constitu-
țional și mulți membri din ambele came-
re, guvernul a comunicat espunerea nego-
ciațiilor începute cu cabinetul ungar re-
lativ la compromis. Încheierea compromis-
ului depinde de adesiunea partidului con-
stituțional la punctele cari regulează for-
marea consiliului general al Băncii na-
ționale.

BUCUREȘTI 10 FEBRUARE.

Senatul, în ședința sa din urmă
(iarți) s'a ocupat de proiectul pen-
tru modificarea art. 286 din proce-
dura penală privitor la curțile cu
jurați și l'a primit. A discutat a-
poi dimisia d-lui Rosetti-Tețcanu, pe
care nu a primit-o.

Camera, considerând desbaterea
budgetului pe anul curent cu ace-
iași confuzie (fiind-că nu s'au modi-
ficat mai înainte legile organice con-
respunzătoare), a votat budgetul mi-

nisterului Justiției, nu însă după pro-
punerea Comisiei budgetare, ci după
budgetul redus al anului trecut și
nici încă cu unele sporiri destul de
însemnate. Iar lucrarea Comisiei bud-
getare, al cărei emfatic raportor
pentru reducerile în ministerul Jus-
țiției era d. Sihleanu, a fost pur și
simplu înlăturată, căzând la chiar
luarea în considerare. Vom reveni
asupra acestei procederi stranii și
vom da atunci cetitorilor noștri și
câte-va probe din fenomenul rap-
port al d-lui Sihleanu, înlăturat de
majoritatea radicalilor d-sale con-
frați.

De o cam dată ne mărginim a
constata dreptatea aporțiilor noas-
tre adresate d-lui Stătescu la eși-
rea d-sale din minister. Este o ne-
glijență nepilduită, ca ministrul re-
sortului să lase o sub-comisie bud-
getară să lucreze în permanență 4
luni, fără a o descepa din prima
zi a reducerilor ei crucișe și cur-
mezișe, că lovesce în legi organice,
care trebuiesc mai întâi modificate.
Său, dacă ministrul aprobă reduce-
rile, este o neglijență nepilduită ca
în acel timp de 4 luni, d-sa să nu
vie mai întâi la Cameră cu pro-
iectele acelor modificări de legi.

Nefăcându-se nici una nici alta,
comisia budgetară a lucrat de geaba,
Camera a discutat de geaba, și lu-
crul s'a sfârșit de unde începuse a-
cum 6 luni: cu budgetul anului trecut.
S'a mai anunțat în Cameră pro-
iectul de modificare al legii electo-
rale, proiect foarte important, nu
prin propunerile sale (D. Iepureanu
le-a calificat de „bune pentru aten-
ne”), ci prin materia sa. Inceputul
desbaterilor s'a fixat pentru 11 Fe-
bruarie. O pană autorisată va pre-
senta cetitorilor noștri în curând că-
teva observări esențiale asupra a-
celui proiect.

În privința politicii din afară, în-
tălmim în presa străină cu o stă-
ruință surprinzătoare felurite știri și
notițe asupra unei pretense înțele-
geri a guvernului nostru cu Rusia pen-
tru eventualitatea resbelului. Când

este o telegramă a unui jurnal fran-
ces, care afirmă, că D. Bălăceanu
ar fi mărturisit Comitelui Andrassy
esistența unei asemenea „alianțe”,
când este o știre mai mult sau mai
puțin pozitivă în jurnalele germane.
În ultimul rând, National Zeitung din
Berlin (Sambătă 17 Februarie, e-
diția de demineață), publică o co-
respondență din Basarabia, în care
se afirmă pozitiv, că „mai mult și ofi-
cieri superiori români au represen-
tat în timpul din urmă România”
pe lângă cartirul general al ma-
relui-duce Nicolae și au „încheiat
aranjamente”, (Abmählungen verein-
bart) asupra administrației interne
române în timpul unei eventuale oc-
cupări rusești, asupra sporirii func-
ționarilor, și asupra cheltueleur re-
clamate, etc.

Se știe, că National Zeitung este
organul majorității guvernamentale
în dieta germană și în Camera prus-
siană și că deosebi pentru politica
externă, acest organ de publicitate
nu se depărtează nici cu o linie de
la inspirațiile politice ale Principelui
Bismark. Știrile date de National Zei-
tung au dar însemnătatea lor.

Noi așteptăm în această chestie un
comunicat explicator prin Monitorul
nostru oficial. Aici nu este vorba de
un interes de partid, aici este vor-
ba de interesul țării întregi. Înțele-
gem foarte bine, că Monitorul să
fie silit a tăcea, dacă în adevăr sunt
încheiate asemenea aranjări secrete
sau dacă negocierile sunt încă pen-
dente. Dacă însă nimic din toate ace-
stea nu s'a întâmplat, atunci un rând
de desmintire formală prin Moni-
tor, l'am crede la locul său și o a-
semenea declarație ar contribui mult
de a ne lămurii situația față cu pu-
terile străine.

D. Fleva cu ocaziunea creditului
de 5000 franci pentru publicarea
pretensei instrucțiuni făcute foștilor
miniștrii, a pronunțat în Cameră
nisece cuvinte grosolane.

Nu trebuie nimeni să uite că acest
domn a fost constituit judecător de că-
tre majoritatea actuală, și aseme-

nea espresiuni arată sângele rece și
nepărtinirea ce a trebuit să pună
în această operă de justiție (?) Nu
ne mirăm de curagiul de azi al a-
cestui domn, când se află la spatele
Adunării și în capul poliției, și când
scie că, acei pe cari l'insultă, și-
tațiunea de acușări ce rezervă le
impune. Însă, nu tot ast-fel de vi-
teaz era d-lui (când în 1870 fugia
din Cameră prin tribuna damelor
sub palma aproape rădicată a d-lui
C. Grădișteanu. În ori-ce cas, chiar
în interesul d-lui, ar face bine să
se modereze, căci o situațiune ca
cea de azi va trebui într-o zi să se
resolve într'un fel sau altul, și a-
tunci d-lui ar putea să aibă a da
socoteli de diferite naturi.

O bună circulară a d-lui ministru de
Justiție.

Publicăm cu mulțumire partea e-
sențială a unei nemerite circulare,
ce d. ministru Campineanu a adre-
sat la 7 februarie Procurorilor-ge-
nerali din țară.

„Peste curând, tribunalele vor fi che-
mate a statua asupra apelurilor făcute
contra încheierilor consiliilor comunale în ma-
terii electorale.

„Prin art. 38 din legea electorală, s'a
statuicic ca aceste apeluri să fie cerce-
tate de urgență. S'a văzut însă de multe
ori cazuri în cari această cerință a legii
nu a fost îndeplinită și apelurile au fost
cercetate într'o epocă în care nu mai era
interes — dupe alegeri.

„Veți comunica tutulor procurorilor din
resortul d-v. să ceară cu toată stăruința
de la tribunalele pe lângă cari funcțio-
nează ca urgența prescrișă de legea elec-
torală să devie o realitate. Pricipeți foarte
bine, d-le procuror general, că cu cât jus-
țiția va fi mai accesibilă, cu atât și va
îndeplini mai mult înalta sa misiune.

„A da justiția târziu este a da mai pu-
țin, și aceasta este și mai adevărat încă
în materia politică.

„Nu este bine, nu trebuie ca exercitarea
drepturilor politice să întâmpine dificul-
tăți. Prin simplitatea formelor, prin pu-
țina pierdere de timp, sarcina cetățenilor
devine mai facilă, ceea ce este un mare
punct câștigat.

„Se poate să asiste une-ori consiliu co-
munale rău inspirate, cari să facă oarmă
politică din facerea listelor electorale. Ei
bine, aceste tendințe se vor arăta cu atât

mai rar, cu cât va fi mai tare convinc-
țiunea că justiția imediată va repara răul.”

Ne permitem numai a adăoga, că
în aceste din urmă cazuri, d. e. la
Berlad, „justiția imediată” nu va fi
numai aceea a tribunalelor, ci va
trebui să vie și din partea ministru-
lui de Interne: nelntârziata disol-
vare motivată a unor asemenea con-
siliu și darea lor în judecată este
prima cerință a justiției.

Citim în Pressa de ieri :

„Mai deunăzi, în Senat d. prim-mini-
stru ținu un discurs, prin care făcea apel
la toți oamenii noștri politici de a se in-
truni într'un sentiment de concordie în
fața pericolului de care este amenințată
țara prin gravitatea atât a situațiunii in-
terne cât și a situațiunii esteriore.

„Eri în Cameră se ceru votarea unui
credit de 5000 lei pentru tipărirea actelor
de acensare a foștilor miniștri.

„Actele camerelor tipărindu-se în tipo-
grafia Statului, suma de 5000 lei va servi,
fără îndoială, a răspândi prin toate com-
anele României requisitorul comisiei cel-
lor șapte.

„Aceasta se chiamă a lucra pentru a
răspândi spiritul de concordie printre ce-
tățeni! . . .

„Fie-ne permis a întreba ce înseamnă
această dublă conduită a guvernanților no-
ștri do astăzi? Pe de o parte cuvinte de
înfrățire, pe de alta fapte de resbanare și
de ură.

„Primul-ministru se pare animat de cele
mai viue sentimente și pare a înțelege cât
de desastroasă este și poate fi pentru țară
acea politică de violențe, și de învrăjpire
între cetățeni; pe de altă parte însă ma-
joritatea sea din Cameră urmăresce cu o
rară tenacitate opera sa de vendectă și de
mănie.

„Trebuie să credem sau nu în sinceri-
tatea d-lui prim-ministru? Dacă d. prim-
ministru este sincer, trebuie oare să admi-
tem că cuvintele sale nu mai găsesc eco-
lu printre amicii și susțitorii săi în Cameră
și că d-sa nu mai poate conduce spiritele
nedisciplinate și învrăjbite ale coregiona-
rilor săi? Ne place mai bine a ne opri la
această ipoteză de cât a admite, că d-nu
prim-ministru are o conduită dublă, pro-
nunțând în Senat cuvinte dictate de un
spirit de înțelepciune și de concordie, iar
în Cameră dând inspirațiuni de pasivitate
și de discordie. În acest cas, trebuie să ad-
mitem că e mult mai puternică asupra ma-
jorității Comerei influența „Românului” al
cărui program este de a trimite la „Vă-

PARTEA LITERARA.

FOI CĂZUTE 1) — de L. Negruzzi.

În tot anul când natura se dis-
păie de podoabele sale și piciorul
nostru calcă pe movile de foi uscate
și căzute, o simțire de tristeță ne
cuprinde și ne gândim cu părere de
rău la anotimpurile frumoase prin
care am trecut. Însă de astă dată
m'am gândit fără voie și la un alt
fel de foi, la cele literare și știin-
țifice ce într'o zi apăruse pe neas-
ceptate în România. Inverzise că-
teva timp și apoi s'au pierdut pentru
tot-d'auna, fără a mai învia în pri-
măvara următoare.

Ne mai vorbind de cele anteri-
oare Convorbirilor literare, din care
multe s'au bucurat de un succes bine
meritat, câte mai nouă nu am sa-
lutat la aparițiunea și am plâns la

stingerea lor! În Ianuarie 1868 am
vestit cetitorilor noștri că au apărut
în Iași „Jurnalul pentru toți”,
un jurnal în format mare, ilustrat
(cuprinzând în frunte chiar portretul
redactorului) care zicea că are
de scop „să dezvolteze literatura na-
țională.” Inceputul părându-ne cam
slăbuț pentru un scop așa de mă-
reț, nu ne-am sfiit a arăta păre-
rea noastră foarte lămurit. Redac-
torul „Jurnalului pentru toți” se cam
supăra pe noi, ne răspunde cu in-
destulă animosităte, ear după două
sau trei luni — închise jurnalul. —
Câte-va săptămâni mai târziu ne-
venit cu poșta o foaie literară heb-
domadară din Botoșani „Steluța”,
sub redacțiunea d-lui I. V. Adrian.
Acastă foaie ne păru ceva mai bi-
nișor redactată și urarăm succes con-
fratelui nostru; dar ce folos! Stea-
ua căzu îndată și Botoșanii rema-
seră earăși în întunec. — Pe la
sfârșitul anului trecut am aflat moar-

tea subită a însuși redactorului Ste-
luței, de și se afla în toată puterea
virstei. I. V. Adrian a avut o vi-
ață destul de ciudată, căci a cer-
cat și gustat din toate. Luarea a-
minte a publicului a fost atrasă a-
supra lui prin „Bondarul.” Întăiul
jurnal umoristic din Moldova, ale
cărui glume destul de ghimpose îl
făcură ore-care nume. După aceea a
fost succesiv tipograf, primar, sub-
prefect, librar, polițaiu, poet, depu-
tat, redactor, profesor de filosofie,
inspector al regiei monopolului tu-
tunurilor și câte altele ce nu mai
scim. De bine, de rău el o scotea
la capăt în toate aceste trebi, căci
cu inteligență îl înzestrase natura
în deajuns; îl lipsea însă o învătă-
tură solidă și mai cu sémă... dar :
„de mortuis nihil nisi bene,” să
ne aducem aminte numai de figura
sa plăcută și simpatică și să ui-
tăm cele-alte. Dacă literatura nu'l
va cunoșce, cel puțin lăutarii îl vor

pomeni, căci mulți din ei vor fi căs-
cigat laude și bani de la inamora-
ții nefericiți, cărora le cântău re-
frenul cunoscutei poezii ce Adrian
a tradus din italienește :

O tu crudelo! Inimă n'ai,
Inimă n'ai

Un an mai târziu, în Februarie
1868, ne trezirăm cu un jurnal li-
terar în „Roman”, jurnal ce și di-
cea nepolitic și se intitula „Femeea”.
Acastă foie coprindea deșanțate lu-
cruri. În darea noastră de sémă, ci-
tarăm câte-va pasagiuri din diferi-
tele articole ale „Femeei” și îndem-
narăm pe d. „Georghiu (Budu)” al
cărui nume figura ca redactor, care
era unicul colaborator și pôte. a-
fara de noi, unicul cititor, să înce-
teze cu această publicare, cu atât mai
mult că pe atunci în Roman nici nu
exista o tipografie și redactorul era
silit să tipărească în Iași jurnalul
ce apărea în Roman. Anteu d. Geor-
ghiu (Budu) se mănie și ne făcu

lungi răspunsuri în prosă și în ver-
suri; mai pe urmă însă, după câte-
va luni, vădend că nu mai merge,
el sculță sfaturile noastre și chiar ne
scrise o scrisore foarte amabilă. Nu
ne putărăm opri de a'l trimite fe-
licitările noastre pentru mórtea „Fe-
meei” sale.

Trecură încă două ani și se des-
ceptă înfrșit și capitala României
din letargia intelectuală în care dă-
cea de timp îndelungat. Vădend că
înaintea ei Botoșanii și Romanul —
ne mai vorbind de Iași — încercaseră
să publice foi literare, ea își dăce
că l'a venit și ei momentul și de
odată începu a ne trimite broșure
peste broșure cu tot soiul de nume.
Între aceste însemnăm anteu „A-
teneul”, apoi jurnalul numit : „So-
cietatea pentru învătătura Poporu-
lui Român.” Arătand cuprinsul An-
tăului lor număr în Convorbiri, nu
voirăm a ne pronunța asupra meri-
tul jurnalelor, de cât mai pe urmă

1) Din „Convorbiri literare.”

căresc* pe toți aceia cari au servit țării sub guvernul lui Cătarău.

„In orice caz rugăm pe „Românul” și pe majoritatea Camerei, să și îndeplinească mai curând opera lor de resbuare și să trimeată mai îngrabă la Văcăresci pe atâția indivizi ce au ruitat și trădat țara, rămând ca destinele națiunii să fie exclusiv conduse de guvernul nostru de astăzi cu acel tact superior, cu acea prevedătoare înțelepciune și acea înaltă capacitate și consomată experiență de afaceri, ce caracteriză pe adevărații oameni de Stat.”

DIN AFARA.

Englittera. In ședința de la 16 current, a Camerei comunelor d. Gladstone își dă silința a dovedi, că până la 5 Septembrie anul trecut guvernul Englitterei se credea dator a interveni în interesul Turciei. Crede, că din depeșele publicate, ori-cine poate să tragă consecința, că i s'au făcut Turciei împărțiri secrete, în urma cărora trebuia să crează, că se bucură de sprijinul Lordului Beaconsfield și a Lordului Derby. După aceste Gladstone arată, că tractatul de la 1856 nu obligă pe puterile signatara a purta rebel pentru Turcia, dacă Rusia ar declara rebelul; el aduce parlamentului aminte părerea lui Palmerston; că tractatele de garanție involvă dreptul, eară nu tot odată și datoria de a interveni. In sfârșit Gladstone întreabă: dacă guvernul după toate cele întâmplate s'a convins că Englittera nu mai e obligată a interveni cu mâna înarmată, dacă Rusia ar declara rebel Turciei?

Guvernul nu a dat nici un răspuns pozitiv la această întrebare. Din declarațiunile rezervate ale ministrului de rebel Hardy transpiră însă hotărârea de a da Turciei în tot cazul cel puțin un ajutor indirect.—De altmintrelea discuțiunea se va urma, și sperăm că guvernul în curând se va pronunța mai lămurit.

Imperiul Otoman. In sfârșit principele Nichita a primit propunerea Porții și a hotărât a-și trimite numai de cât prezentanți și la Constantinopole. Chiar însă dacă s'ar adevăra această știre, pe care o primim din mai multe părți de odată, trebuie să ne întrebăm, dacă în timpul scurt până la Martie pacea se va putea încheia atât cu Serbia, cât și cu Muntenegru. Și tocmai în vederea acestei improbabilități se asigură că Poarta stăruiește pentru prelungirea armistițiului.

De și una dintre depeșele, ce primim din Viena, ne împărtășește, că ambasadorul otoman de la Viena a desmintit știrile despre apropiata retragere a Marelui Vizir Edhem Pașa, aceste știri se mântin și urmează a circula.

UN MINISTRU RADICAL IN ITALIA
(PROCESUL NICOTERA)

Cititorii noștri își vor aduce aminte de o circulară a actualului ministru de in-

terne al Italiei, pe care în anul trecut zărele radicalilor noștri au reprodus-o ca pe un model de circulară electorală. Și într'adevăr, circulara ministrului Nicotera dispunea libertatea alegerilor în termeni lămuriti și energici, încât omul, care e mulțumit cu sunetul cuvintelor și nu caută înțelesul lor ascuns, trebuia să rămâie încântat de un ministru atât de liberal, atât de democrat. E însă interesant și cu deosebire pentru noi românii foarte instructiv, a vedea ce fel de om era acest ministru radical, care știa să scrie o circulară atât de liberală; credem dar a oferi cititorilor noștri o plăcere folositoare, comunicându-le despre v-așa acestui om câte-va date, pe care le luăm din trei corespondenți ale ziarului „Allgemeine Zeitung.”

I.

De mai multe luni de zile urmează a se pertracta la Tribunalul din Florența, un proces, care în Italia a produs cea mai mare senzațiune și care merită a fi cunoscut și în străinătate.

Actualul ministru de interne al Italiei, Escelența Sa D-l. „Baron” Giovanni Nicotera dă în judecată pe d. Visconti, redactorul responsabil al ziarului „Gazetta de Italia”, pentru calomnie publică prin presă. Judecătoria din Florența vor avea să hotărască: dacă, cu ocaziunea încercării neisbutite, ce s'a făcut cu aproape două-zeci de ani în urmă la Sapri spre a provoca o revoluțiune contra guvernului bourbonic din Napoli, d. Nicotera s'a purtat ca eroi, — ori din potrivă. Domnul Nicotera însuși și partida sa, ale cărei organe vreme îndelungată l'au tălmăcit ca pe „Eroul dela Sapri,” califică purtarea de eroi; de aceeași părere sunt advocații ministrului, precum și partea cea mare a marturilor, care au fost chemați înaintea judecătoriai din Florența spre a se pronunța asupra aceluși fapt, care s'a petrecut cu două-zeci de ani în urmă. „Gazeta de Italia” și apărătorii ei pun însă la îndoială eroismul lui Nicotera, bazându-se pe niște documente oficiale, care au fost dresate la anul 1857 de către poliția și judele instructor din Napoli și care nu fac în adevăr a ne îndoi despre eroismul d-lui Nicotera.

Tocmai publicarea acestor documente și forma vătămătoare, în care s'a făcut această publicare, sunt obiectul acușățiunii de calomnie a ministrului Nicotera. Imediat înainte de alegerile de deputați, efectuate în toamna trecută, în 20 Novemvre, apăruse în „Gazeta de Italia” sub titlul de: „Eroul dela Sapri, autobiografia lui Giovanni Nicotera”, un articol lung, conținând o dare de seamă detaliată și basată pe acte despre expedițiunea dela Sapri și despre procesul, prin care guvernul neapolitan a urmărit pe conspiratori.

Din actele pe care se bazează, Gazeta de Italia”, se constată următoarele:

În 25 Iunie 1875 se imbarcă în Genua pe vaporul „Cagliari”, sub comanda lui Carlo Pisacane, câte-va sute de patrioți, mai ales neapolitani, spre a-și elibera patria de sub jugul Bourbonilor. În noaptea de 23 spre 29 debarcă în micul port dela Sapri, pe țărmul Calabriei. În loc însă de a găsi aici ajutorul, la care se așteptase, încă la 1 Iulie, fără întâmpinați lângă Sauza, de către un detașament destul de mare de miliție bourbonică, care în scurtă vreme lăă deplină biruință asupra

nausemnații cete a conspiratorilor. Partea mai mare a lor, între care comandantul Carlo Pisacane și Falcone, căzură în luptă; eară cei-l'alți, după o luptă aspră, aproape toți fură răniți, priuși și deportați, d'ocamdată în închisoarea locală din Sauza. Dintre conducătorii expedițiunii nu rămăsese viu decât cel mai tânăr.

Aici urmează documentele publicate în articolul incriminat al „Gazetei de Italia.” În cel d'antoi, procesul-verbal din 2 Iulie 1857, censuratul declară: că se numește Giovanni Nicotera, Baron de Nicastro din St. Biase în regatul Neapolitan; în anul 1845 fiind politicește compromis și-a părăsit țara și de atunci trăise în Turin. S'a întors în țară spre a provoca o revoluțiune și a o elibera de tiranismul Bourbonilor. Dintre consorții săi nu cunoștea decât pe Pisacane, neștiind cum se numesc cei-l'alți; de asemenea nu știe cine a închiriat vaporul, de care s'a folosit în expedițiune, nici al cui e acel vapor. In-țrebat fiind, cine a procurat armele și munițiunea, el declară: că nu știe nimic despre aceasta și că nu poate semna procesul verbal, de oare-ce e ruit la mână.

Cele-lalte acte toate sunt semnate de către Giovanni Nicotera.

Până aci purtarea lui Nicotera e pe deplin corectă și vrednică de laudă, lucru, pe care și „Gazeta de Italia” îl recunoaște. Dar numai decât în ziua următoare acusatul își schimbă tactica și în urma repetatelor stăruințe ale anuia dintre ofițerii gendarmieriei bourbonice, dă o mai lungă declarațiune scrisă cu mâna proprie (Bonabitaculo 3 Iulie 1857). În acest act el declară, că în Franța este o conjurațiune puternică și foarte răspândită, care își-a pus de scop a pune capăt domiei Bourbonilor în Napoli; că nu voește însă a comunica alte destăinuiri în această privință, decât după ce va fi judecat, pentru ca să nu poată fi bănuț, că destăinuiește din interes personal și spre a fi pedepsit cu mai multă blândețe. Declară, că adevărata intențiune, care îl hotărâște să facă aceste destăinuiri, este de a scuti patria sa de o rușine vecinică; va vorbi dar la timpul convenit; nu însă spre a se lepăda de convingerile sale politice, nici spre a ajunge să fie iertat pentru faptele sale, ci numai fiind-că nu voiește să fie privit ca pârtaș la o întreprindere, de care 'i este scârbă. Înci în anul trecut a dat în ziarul piemontes „Diritto” o declarațiune contră 'i. Acu a venit în regatul Neapolitan spre a face să nu isbutească această conjurațiune; voia să provoace o revoluțiune spre a zădărnici lucrarea acestor conjurați și a face să triumfeze propriile sale vederi politice. Semnat: Giovanni Nicotera.

Nu mai de cât în procesul verbal luat n 9 Iulie la Salerno de către Procurorul Pacifico, aceste aluziuni neprecisate se ivesc în o formă mai lămurită. Nicotera împărtășește inquisitorului nimit, că sunt trei deosebite partide vrăjmașe guvernului neapolitan. Cel d'antăi, piemontes, e slab și priu urmare vrednic de a fi disprețuit. Puternic prin ajutoarele ce are din Franța, și prin răspânditele sale legături în regatul neapolitan e cu deosebire partidul Muratistilor, care voiește să pnie pe Lucian Murat în scaanul amânduror Siciliei. Spre acest scop vor avea în curând să debarce pe țărmurii neapolitani, cu învoirea guvernului Francez, trei legiuni de câte 1000 de oameni, com-

puse de poloneși și franceși. Cu totul împotrivate intențiunilor partidului muratistilor sunt tendențele „partidului revoluționar-național,” din care el și Pisacane făceau parte. Mai ales spre a preveni conjurațiunea Muratistilor și a o zădărnici s'a hotărât el înșiși și a se grăbi cu resoluția de la Sapri.—După aceste generalități, Nicotera istorisește foarte detaliat toate cele privitoare la expedițiunea de la Sapri, din momentul imbarcării lor până în acela, în care a fost prins. În aceste sunt trei puncte, care fac să ne îndoim despre eroismul d-lui Nicotera: el recunoaște, că cheia pentru cetirea unor scrisori cifrate, care s'au fost găsit la Pisacane, căzut în luptă, e într-o carte, l) pe care Pisacane tot d'aura o purta cu sine; afară de aceasta spune, că Baronul Gollotta de Sapri era în înțelegere cu conjurații, și în sfârșit comunică signalmentul a doi tineri din Padula, care au fost făcut cauză comună cu dânsul. Toate aceste sunt semnate: Giovanni Nicotera.

Acesta e cel din urmă document, pe care „Gazzetta d'Italia” îl publică întreg. Ea spune mai departe, că în cursul instrucțiunii și al arestului preventiv dintre toți acușății, singur Nicotera a fost întâmpinat de către autoritățile publice cu oare-și care considerațiune, că el se bucura de mult mai multă libertate de cât cei-l'alți preveniți, și că în special intendantul provinciei Salerno, renumit pentru asprimea și cruzimea sa, faimosul Ajossa, numai cu Nicotera era blând, precum însuși Nicotera recunoaște mai târziu, în anul 1864. Intre asemenea impresiuni, nu avem să ne uimim, veșăud, că actual de acuzare, citit în 7 Decemvrie 1857 înaintea judecătoriai din Salerno, se bazează cu deosebire pe distăinuiriile lui Nicotera și mai ales pe datele adunate din scrisorile cifrate, pe care le-a citit cu ajutorul cheii găsite în cartea lui Pisacane.

„Gazzetta d'Italia” încheie: „După toate aceste ni se pun întrebările: Ce parte a luat Giovanni Nicotera la proces și la expedițiunea de la Sapri? A fost el eroul? Ori a fost vânzătorul? Lăsăm ca cititorul să își dea însuși răspunsul!”

SENATUL.

Ședința de la 9 Februarie 1877.

Ședința se deschide sub președenția d-lui I. Ghica la 2 ore după amiază.

D. Lungeanu sare din nou cestiunea d-lor secretari demisionați.

D-sa susține că demisiunea d-lor Cămărășescu și Lecca a fost primită și prin urmare crede că trebuie a se procede la o nouă alegere.

D. vice Președinte I. Ghica. In contra faptelor implinite nu se mai poate reveni. Am avut onoare a arăta în ședința precedentă că nu s'a dat nici o demisiune. Cu toate astea este adevărat că D-nii secretari Lecca și Cămărășescu nu au mai voit să ia parte la lucrările biroului. Supun dar în cazul la apreciațiunea Senatului.

D. N. Bățoceanu. Eū crez că este bine ca DD. secretari să bine-voiască a-și esprima voința d-lor aici ce au de gând să facă, ca să șcim și noi ce să decidem.

1) Aceasta carte apoi fut'adevăr s'a găsit și cu ajutorul cheii conținută într'ansa, s'au citit toate scrisorile cifrate.

D. Cămărășescu. Eū nu 'mi am dat demisiunea, ci am zis numai că de oare-ce 'și dă demisiunea d-l Lecca eū nu voi mai lua parte la lucrările biroului. Fiind-că s'a considerat că respingerea demisiunii d-lui Cogălniceanu este ca o desaprobare a conduităi noastre, de aceea eū nu mai pot lucra de cât după ce voi avea un vot de încredere de la Senat.

D. Iorgu Radu arată că d. Lecca a demisionat pentru cuvânt că D. Cogălniceanu a atacat Camera. D. Cogălniceanu a arătat însă că nici nu a avut măcar în cuget de a ataca Camera, și a adăugat că își va da demisiunea dacă D. Lecca va proba că în adevăr a făcut aceasta. Fiind că nu s'a putut proba, Senatul a respins aserțiunea d-lui Lecca și tot de odată a respins demisiunea d-lui Cogălniceanu. E evident dară că DD. secretari sunt demisionați și prin urmare chiar de atunci trebuia să procedem la alegerea altora.

D. P. Casimir. Se cunoaște de către toți cum s'a urmat acest incident. Voesc însă să esplic...

D. vice Președinte. D-le Casimir, cred că ar trebui să discutăm fiind că d. Cămărășescu mi-a prezentat o demisiune.

Se dă o citire adresăi d-lui Cămărășescu și se vede că D-sa nu 'și dă demisiunea din secretar ci din membru al casei de lichidare și al comitetului pentru vânzarea bunurilor statului.

D. Casimir. Voesc dară să zic că nu trebuie a face aici chestiune personală. Ce este chestiunea? D. Cogălniceanu a zis: D-lor Senatori să știți că primirea demisiunii mele va fi o aprobare a conduităi d-lui Lecca și neprimirea ei va fi din contră o desaprobare, un blam pentru D-sa.

Toate aceste lucruri sunt pozitive, și nimeni nu poate tăgădui că nu s'au urmat ast-fel.

Când dară demisiunea d-lui Cogălniceanu s'a primit, este evident că Senatul nu are afecțiune pentru D-voastră; pentru ce dați D-voastră lăsați să treacă atâta timp și nu v'e pronunțați categoric dacă persistați în demisiune? Nu cred că este serios din partea D-voastră ca să părăsiți lucrările, și să așteptați apoi și invitațiuni din partea Senatului ca să v'e roage să v'e faceți datoria.

Dacă d. Președinte crede să le mai facă o invitare poate s'o facă, însă eū zic că îndată ce D-lor vor continua cu neîndeplinirea datoriilor să li se primească demisiunea.

D. Lecca. Eū regret că nu bătren ca d. Iorgu Radu voesc să agraveze din nou cazul; mă mir însă mai mult, de aceea eū v'e declar că 'mi dau demisiunea și într'un mod irevocabil, nu însă irevocabil ca d. Cogălniceanu.

— Se procede la votarea prin bile a demisiunii d lui Lecca, care se adoptă cu 19 voturi contra 11 și 2 abțineri.

D. Cămărășescu fiind întrebat dacă voesc a 'și da demisiunea, nu se pronunță categoric și zice numai că nu are de gând să mai ia parte la lucrările biroului.

D. vice Președinte I. Ghica cere atunci un secretar de la Senat, și roagă pe D-nii senatori a procede imediat la alegere; intrunesc majoritatea sufragiilor: DD. Gherman cu 24 voturi și Negruzzi cu 23 dia 33 voturi.

Se dă citire sumarului care se aprobă. Dimisiunea d-lui Cămărășescu din mem-

când vom avea mai multe broșuri înainte ochilor.

Intr'un târziu ne veni în adevăr încă un al doilea număr; și când erim să începem tocmai a ne lămurii despre meritul foilor, ele reposară de mörte subită. De ce au apărut, de ce au dispărut — nimeni nu știe; — Odată cu dăsele se ivise și „Focea Societății Românismul” arătând în frunte numele a o mulțime de colaboratori, printre care și d. B. P. Hagdeu — căci pe atunci Columna lui Traian nu se transformase încă din jurnal politic în jurnal literar și științific. Focea Societății Românismul era foce curiosă: ea avea scopul de a lăuda tot ce este românesc, constituind pentru acesta o societate anume, cu o mulțime de presidenti, vice-presidenti, casieri secretari etc., și având lungi statute a căror publicare ocupa cea mai mare parte a broșurei No. 1. Prețul abonamentului era 20 fr. pe an; era cancelaria comisii de redacțiune (cum se numea) se găsea pe podul Mogoșoanei No. 81 — în fund.) (Va urma)

Serbarca aniversară de zecă a ani a întemeierii Institutului academic din Iași.

Tipogr. H. Goldner. 1876.—Ziua de 8 Septembrie 1876 a fost o zi de serbătoare pentru institutul academic. El celebră al X-lea an al întemeierii sale. Consiliul de administrațiune și tot corpul didactic, înconjurăți de numeroși elevi, care au eșit cu diploma de bacalaureat de pe băncile acestel școli, se intruniră într'un banchet, în localul institutului, — tot odată cu scopul de a inaugura „Asociația foștilor elevi ai Institutului academic.” — Cărticica cuprinde discursurile, ce au fost ținute cu această ocaziune, statutele noiel asociațiunii și lista bacalaureanților eșiti din „Institutul academic.”

Statutele noiel asociațiunii sunt mărginite la XII cap. Scopul asociațiunii estatornicit în punctul al doilea: „Această asociație e menită a mântine legăturile de prietenie și de unire între foștii elevi și de a favorisa relațiile necesare în sfera carierei lor.”

De la anul 1867 până la anul 1876 au eșit din institutul academic cu total 112 „bacalaureanți.”

„Elemente de desen liniar, împreună cu caractere elementare de desenul geografic, conținând și Chartele tuturor districteilor din România (lucrate în piatră de autor) de G. Al. Zamfiroiu, profesor de desen și geografie la liceul Matei Basarab. Lucrarea este aranjată după noul program al învățământului public pentru anul Cl. I. și II. prim. de ambe sece, și aprobată de ministerul Cultelor și Instrucțiunii publice prin adresa Nr. 533. Ianuarie 1877.

Intregul caiet e compus din 34 pagine. Cele d'antăi 13, în trei-pre-zeci lecțiuni deosebite, conțin elementele desenului liniar în dezvoltare treptată și bine încheiată. Autorul pleacă de la linia dreaptă, trece prin triunghiuri, patru-latere, cercuri, figure compuse și ajunge în sfârșit a desenul pe pagina 13 o biserică și o casă. Alătura cu figurele sunt și definițiunile lor geometrice, și aceste ne supără într-o cât-va. Nu-i vorba! — să aiă copilași și fetițele noțiuni de geometrie elementară; dar să le aiă într'un înțeles practic și ușezate pedagogicește în sufletul lor. Intregna lucrare e croită după metoda intuitiv; nu înțeleg dar, ce vor într'enea terminii tehnici și definițiunile înțepenite,

de care poate că ne-am putea lipsi. Pentru-ce să zicem și în această carte elementară „linie curbă”, când băieții ne-ar înțelegă mai bine, dacă le-am zice „linie în-coloaiată.” Copil se sperie de niște terminii ca „rectilin”, „curbilin”, „mistilin”, „obtus”, „scalen”, „ascut-unghiu”, „optus-unghiu”, și de alte asemenea vorbe, care trebuiesc să le semene a vrajă de babă. Astfel datoria acelora, care scriu pentru copii, ar fi să caute pe cât e cu putință în limba copiilor cuvintele, cu care să numească figurele, precum și toate cele-lalte noțiuni, cu care voiesc să le imbogățiască sufletul. Aceasta nu a făcut-o D-l Zamfiroiu; să sperăm însă că va începe să o facă într-o nouă ediție a lucrării D-sale.

A doua parte, începând, pe cele d'antăi trei pagine, cu „Caracterele geografice, urmează cu aplicarea lor cartografică în schițele districteilor în România. Pare însă că ar fi cum greș să înțelegem, pentru că autorul a înșirat în acest caet schițe de altmintrelea prea interesante. Nu e cătu-și de puțin practic a face pe copilași să deseneze câte un întreg distric, pe care nu și-l pot închipui, în loc de niște bucăți de teren, pe care le-au văzut.

Homar, cartea I, Iliada, tradusă și adnotată în limba română de „Christofal I. Suliotis, doctor în filosofie și littere, licențiat în drept.” — Braiila, tip. Sloghii, 1876.

Compendium de psychologie, de „Ch. I. Suliotis, — Braiila, 1876, tip. P. M. Pestemalgiolu.

D-l Suliotis este un tânăr brăilean care fiind avut norocul de a-și absolvi studiile și de a căpăta un post onorabil în magistratură mai de timpuriu de cât alții, ar dori astăzi să ocupe cu asalt un loc oarecare și în templul literaturii și al științei. Este negreșit ceva frumos dacă un om dintr-o familie avută și crescut într'un oraș de comerț, crede că sunt alte zeițăi în lume pe lângă Pluton sau Mercuriu; și nu ne îndoim că Minerva cea cu ochiul azuriu va putea într-o zi să acorde d-lui Suliotis un suris de protecțiune. De o cam dată însă, critica, pe care noul candidat al nemuririi o invoacă cu destăil modestie în profața anbelor lucrări, n'are nimic de căutat într'ensele; și singurul sfat prietenesc ce ne vom permite în numele ei este ca d. Suliotis să bine-voiască a medita cât-va timp cunoscutul dialog între Socrat și Glaucon.

Paris, 19 Februarie.

Correspondența Universală anunță de la Kiginev, că trupele rusești vor trece de o dată Danubiu pe șeaptele podurilor. — Trupele din Basarabia au început să anevreze. — Mai mulți ofițeri din marina americană au cerut marelui Duce Constantin, amiralul flotei, de a intra în serviciul marinei rusești. — Se crede că guvernul rus în momentul de față al trupelor sale, va adresa un manifest către populațiile din Turcia. — Se așteaptă sosirea Țarului la finele acestui luni.

Odessa, 18 Februarie.

După o scire a ziarului "Zas", se anunță că armatele rusești au terminat preparatiunile de campanie. — Armatele acestea, posedând numeroase poduri dintre care cel mai principal, destinat pentru trecerea artileriei peste Dunăre, este de o mărime colosală, pe care într-o singură zi poate trece Dunărea toate trupele rusești. — Asemenea posedă multe de torpile spre a împiedica atacul Monitoarelor turcești de la Dunăre. — La fie-care stațiune de drum de fer se află multe vagoane gata a primi pe soldați la cel întâi semnal. Regimentele numără 300 de oameni.

NOUȚĂȚILE ZILEI.

Mihai-Pașa în București. — Eri anul în cafeleia Brener, — văzând la o masă retrasă p'un biet armean care își sorbia liniștit cafeaua, — zise către vecinul său: "Mă văd pe Mihai-Pașa la Ruscuc. Până mâna pe cărbuni că este chiar acela care și bea cafeaua singur color în colț."

Tote vederile se îndreptară asupra necunoscutului, cel mai curios se și apropiară de dânsul.

Peste câteva minute necunoscutul își plăti cafeaua și plecă. Credeți însă că a scăpat? Nici de-cum! Curioșii se luară după dânsul, făcându-i escortă, căutând fie-care să văd de aproape pe fostul vizir, renumitul Mihai-Pașa, venit tiptil în București.

Cu cât cotia strădele, cu atât lumea se grămădia mai multă împrejurarea lui. În deșert se răsti de câte-va ori în trecerea curioșii cari se nădădă drept în față, — nu putu să scape de cât suindu-se într-o birjă și lăsând pe curioși cu gurile căscate, dar mulțumiți că au văzut pe Mihai-Pașa. Ne-a fost cu neputință, întâlnind pe unul din acei mulțumiți, să-l convingem că adevăratul Mihai este în Italia, iar străinul care a scăpat de curioșitatea mulțimii grație birjei, nu este altul decât un bătrân tutungiu Ichim Agop din calea Moșilor.

NAIVITAȚI RADICALE

(Sedința Camerei din 7 Februarie).

D. Ghiani, reluând cuvântul, arată mersul natural al formării legilor. D-sa dice, că legile trebuiesc dușe și dinaintea corpului legiuitor superior.

Voci: Ce corp superior?
D. Ghiani: Corpul cel-alt; corpul al doilea, corpul bătrânilor, a maturilor, cum le zice.

Voci: Protestăm. Nu e corp superior.
D. Vizanti: Retrage cuvântul de superior.

D. Ghiani: Ei bine, Senatul, d-lor.

Voci: Așa.
D. Stătescu: Voi face esaminarea sistemelor noastre vechi judecătorești și a celor noi, și mi voi trage conclusionile.

D. Vernescu: Cer cuvântul în chestiune de regulament.

Voci: Ridicarea ședinței.
D. I. Ionescu: Las' să ne luminăm, d-lor, că noi nu suntem luminați.

D. C. A. Rosetti: Până la 6 ore.
D. I. Ionescu: Lăsați-l, frate, să ne lumineze.

Sgomot. Mișcări.
D. Vice-președinte: Stați la loc d-lor, că acuși voi pune votul.

D. I. Ionescu: Da, da. Las' că nu ne ducem.

D. Vernescu roagă pe d-nu Președinte a pune frâu la toți.

D. I. Ionescu: Numai cailor să se pune frâu.

D. Vernescu: Ocupațiile d-lui Ionescu îl fac să nu vorbească de cât de boi și de epă și să nu facă aici de cât comparații d'acestea.

D. I. Ionescu: Vorba e de la Dumnezeu! (Risete).

D. Vice-președinte dice, că dacă e vorba ca biuroul să aplice frâu, apoi îl va aplica celui întâi d-lui Vernescu. — Voi pune la vot propunerea prealabilă.

Voci: Ce fel, ne luați cuvântul?
Sgomot. Dialoguri între biuro și Deputați.

BULETIN METEOROLOGIC

Temperatura. — În noaptea de la 6 la 7 și de la 7 spre 8 Februarie, termometru-graful s'n scoborit la 0 grade, diviziunea centigrade — În noaptea de Marți spre Miercuri 9 Februarie, termometru-l s'a scoborit la 1 grad sub 0.

Astăzi-Miercuri, 9 Februarie, la 11 ore, s'a urcat la 2 grade mai sus de 0.

Iuțimea barometrică este de 751 milimetri, cu 9 milimetri mai jos de variabil. Această depresiune este indicul continuării timpului umed și ploios, prezis prin buletinul de alături.

A. Ș. Ghica.

Propunerea de a se tipări acel buget și apoi a se discuta, se pune la vot și se respinge cu 26 bile albe pentru, 46 negre contra dui 72 votanți.

Desbaterea generală deschizându-se, d. Raportor Vulturescu citește Raportul.

D. P. Ghica întreabă dacă e trecut în buget și suma pentru pădurile vândute de Eforia Spitalelor, d. Raportor răspunde că este cifra de peste 400,000 fr.

D. I. Ionescu face omagii administrației spitalelor, care vine cu un buget echilibrat și cu sporiri de venituri, iar nu cu deficite ca spitalele Sf. Spiridon din Iași. Conchide cerând a se vota bugetul cum l'a prezentat Eforia.

D. Gr. Berendei propune ca în viitor bugetul Eforiei să se aducă mai înainte tipărit și să se studieze.

D. Președinte, intrerupe zicând, că nu se mai poate discuta acesta, ci ori-ce propunere se va trimite la secțiune. — Discuția se inchide și președintele punând la vot bugetul în total:

D. Sefendache vorbește cu voce înaltă contra acestor proceduri (zgomot, protestări). D. Sefendache susține că trebuie să se voteze pe articole, cum s'a făcut la toate bugetele; că discuția nu s'a inchis, ba nici luarea în considerare nu s'a votat... (intreruperi șgomotoase.)

D. Președinte: N'ați primit luarea în considerare, când ați respins neluarea în considerare?

D. Sefendache: N'a fost vot expres! (zgomot).

D. Președinte: Voiți să mai votăm odată?
D. Prim-ministru declară că d-sa n'a combătut decât amânarea, iar nici de cum desbaterea, fie pe articole, fie în general.

D. Președinte: Cum se vede s'a deschis o altă discuțiune! D-sa va pune la vot luarea în considerare. (Zgomot).

Se pune la vot luarea în considerare, prin bile.

(Mulți d. deputați ies din sala ședințelor).

D. Președinte anunță că votul este anulat, nefiind decât 60 votanți. Să vedem dacă mai găsim deputați! Suspendăm ședința spre a face în urmă apel nominal, să constatăm dacă suntem în număr! Conform regulamentului nici nu putem vota încă odată; astăzi asupra acestui punct. (Ședința se suspendă.)

La redeschiderea d. Președinte anunță că acum sunt 85 d. deputați, pe când la vot n'a intrunit din 60;

Voci: Mulți s'au abținut! Să se tipărească bugetul pe mâne!

D. Președinte: Nu se poate tipări după ce s'a votat odată contra tipăririi. — Acum să se fixeze ordinea zilei!

D. G. Cantili propune a se lna în desbatere petițiile și indigenatele și se primesc.

La 3 ore p. m. Adunarea ia în desbatere cererile de indigenat.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al Timpului.

Agenția Havas

Viena, 21 Februarie

Ziarele vieneze anunță, că ambele ministere au ajuns la deplin acord în chestiunea băncii. Numai de cât după ce majoritățile ambelor parlamente vor fi aderat la proiectul primit în conferințele ministeriului cu d. Tiza, cabinetul ungar se va constitui. Apoi proiectul va fi prezentat corpurilor legislative.

Londra, 12 Februarie, dimi.

Camera lordilor. Conte Derby, secretar de Stat la departamentul de Esterne, răspundând la criticile formulate de Lord Argyll contra guvernului și contra marchisului de Salisbury, declară că Anglia a lucrat pentru menținerea păcii, amenințată prin participarea, ce Rusia părea decisă a face în rebelul sârbesc.

El adaugă, că guvernul Reginei a influențat asupra Porții pentru a o face să accepte cele de pe urmă propuneri emanate din conferință.

Conte Derby, urmând cu espunerea în privința atitudinii guvernului, mai zice că Anglia nu va protegia pe Turcia însă că refuză absolut a întrebunța vre-o presiune asupra ei. Anglia va aștepta efectul promisiunilor ce Poarta a făcut în privința reformelor așteptate.

Lordul Salisbury găsesce că conduita Turciei a fost imprudentă.

Contele de Beaconsfield, primul lord la finance menține că politica Angliei a respectat independența și integritatea Turciei.

(Se reproduce ne înserându-se în N. precedent în toate exemplarele.)

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

St. Petersburg, 18 Februarie.

I. de St. Petersburg desminte depeșa ziarului "Times", în care se zice că armata de sud ar fi trimis Generalului Ignatieff adresă. Asemenea demonstrațiunii nu se obișnuiesc în armata rusească. Totul se reduce la aceea, că comandantul suprem a gratulat prin o telegramă pe Ignatieff cu ocaziunea aniversării lui.

Constantinopol, 19 Februarie.

Delegații Serbiei au avut astăzi întrevorbiri cu Marele Vizir și cu ministrul de externe. Delegații Muntenegrului se crede, că vor sosi Vineri. Se sperază, că pacea va fi încheiată la vreme.

Lomborg, 19 Februarie.

"Dzienie", publică o telegramă, în care se zice, că marele principe Nicolae, învânat u se întoarce la Chișinău, din cauza inundațiilor, a fost silit să rămână în Odessa.

parte din buget până nu se va implini trimestral pentru partea întâia. Această dispozițiune va avea de consecință că un ministru să se gândească trimestral viitor și creșterea cu un război banii pentru a face față cheltuielilor din acel trimestru să facă economii din cel prezente. S'a dispus tot de-odată ca să se publice situațiunile la fie-care trei luni.

Suntem în foarte mari dificultăți nu numai cu datorii flotantă dară chiar cu esecutarea bugetului pe anul curent.

Un alt avantaj al acestei legi, este regulata funcționare a sistemului. Când ministrii vor fi constrânși în esecutarea bugetului, a se ocupa pe fie-care zi de situațiunea financiară a țării, se vor învâța a cheltui banii publici cu durere. Ministrii vor munci ast-fel mai mult, muuca va aduce liniștea, și liniștea abundanță. Pentru aceste cuvinte vă rog să bine-voiți a lua în considerare proiectul de lege. Declar tot-d'o-dată că ader în tot la modificările aduse de comitetul delegaților.

După luarea în considerațiune se citește art. 1.

D-nu Lungeanu. Am cerut cuvântul pentru ca să vă declar că primesc articolul. Înșă voesc să vorbesc numai asupra cifrei de 5 la sută cu care se vor scădea încasăările efectuate în fie-eși care trei ani precedenti spre a servi de evaluare la echilibrarea bugetului. Eu cred că această cifră s'ar putea reduce la 3 la sută, pentru că sunt o mulțime de venituri cari sunt fixe și de cari suntem siguri că nu vor mai scădea. Așa s. e. este venitul monopolului tutunurilor, acela al băuturilor spirituoase etc. Nu înțeleg de ce am prevedea o scădere de 5 la sută la aceste venituri și să facem ast-fel un gol așa de mare.

D. Ioan Ghica. De când s'a iscat într'un mod serios cestiunea financiară nu am mai auzit vorbindu-se de cât de cestiunea bugetară și nimeni nu s'a gândit la soriginea financiară, la cestiunea economică. Și cu toate acestea, aceasta este mult mai important pentru noi. Eu constat, și am auzit pe mulți oameni competenți zicând tot ast-fel, că noi mergem scăzând în fie care an pe tărâmul economic. Produsele noastre nu se mai vând. Porturile adă să ni se închidă, și s. e. chiar portul de la Hamburg, care nu voesc să mai primească grăul de cât cu o pesă oare care pe care grăul nostru nu o are. De aci a provenit lipsa, de aci datoriele, de aci neîndeplinirea datoriilor aradașilor Statului, cari au și ei dreptate într'un fel.

Aceasta, provine de acolo pentru că agricultura noastră nu mai poate merge așa cum e și nu este înlocuită prin industrie nici chiar cu industria agricolă, atât de simplă și care s'ar putea destul de lesue introduce în țară la noi. În crisa aceasta dară mă mir, cum d. Lungeanu nu înțelege rațiunea care a împins pe guvern a prevedea o scădere de 5 la sută din venituri. Când chiar această țifru ar fi esagerată ar fi oare vre-nu inconvenient? Din contra ne-am pomeni la sfârșitul anului cu d. ministru de finance anuciându-ne vre-nu escedent de câte-va milioane, cum s'a făcut în Franția tot cu această procedură un escedent de 170 milioane.

Cer dară menținerea țifrei de 5 la sută.

D. Lungeanu. Nu voi tăgădui nimic din câte a zis onor. d. I. Ghica; însă d-sa a scăpat ceva din vedere. După dispozițiile acestei legi vedem că se va lua în considerare precedentele pe trei ani înainte. Înșă acele precedente sunt foarte favorabile eară nu ca în anul acesta. Vedeți dară că anii următorii reducându-se și 5 la sută din venituri se va face un gol foarte mare la venitul bugetar.

D. Gherman. În proiectul primitiv al guvernului era 5 la sută; eu însă mi-am permis în secțiune să propun 3 la sută, aceasta însă este o cestiune de apreciere și care nu se poate decide într'un mod pozitiv. Am propus însă reducerea de 3 la sută pentru ca să înlesnesc pozițiunea d-lui ministru de Finance când va avea să se ocupe cu echilibrarea bugetului.

D. Casimir Panait zice că deficitele cari s'au produs în diferiții ani au fost provenite din cauza neincasării araziilor Statului. Aceste neincasări însă au provenit din neglijența funcționarilor cari nu au avea destulă energie. D-sa propune asemenea reducerea cifrei la 3 la sută.

D. Leca. Pentru ca să ne dăm bine seama de acest art. trebuie să citim art. 2. Vedeți din acest articol că vom acoperi deficitele cu dării noi. Înțelegiți dară că scăzându-se acele 5 la sută și bugetul nepunându-se echilibra cu toate acestea, atunci vom fi constrânși a pune dări pe

țară, și țara să sufere, pe când noi avem deja bani în plus. Eu nu pot să înțeleg această procedură ca să avem bani în casă, să tăgăduim că-I avem, și să punem dări peste dări.

D. ministru de Finance A equilibra bugetul în realitate nu va să zică a equilibra pe chărtie. Bugetul nu se poate equilibra de cât prevăzându-se mai puține venituri de cât chiar când ar posedea sau mai bine s'ar presupune că le posedea Statul care trebuie să fie ca un bun gospodar și mai cu seamă un gospodar sărgit. Adoptându-se sistemul nostru vom aduce la un escedent și fie el cât de mic, chiar de 2 sau 3 milioane tot este mai bine de cât un deficit.

Doresc ca anul 1877 să nu se mai inchiză cu un uoi deficit, căci aceasta ar fi căderea cu totul a creditului nostru. Vă rog dară să admiteți cifra de 5 la sută, pentru că este mai sigură. D. Gherman îmi zicea că nu voesc a mi face pozițiunea grea la echilibrarea bugetului și de aceea cere 3 la sută, dară nu'l inchipuesc d-sa că pozițiunea mea va fi mai grea când la sfârșitul anului voi veni cu vre un deficit! Credeți d-lor că cifra de 5 la sută este destul de raționabilă.

Susțin asemenea cifra de 3 la sută DD. N. Lahovari și N. Drosso, cari arată că nu trebuie să vedem lucrurile tot în rău și că se poate să avem și adăogiri eară nu numai scăderi la încasările ce se vor face în viitor.

Principele Dimitrie Ghica. Mulțumesc d-lui ministru de Finance pentru legea ce a prezentat. D-nu ministru este prea scrupulos și mai cu seamă prea pesimist, și este o fericire pentru țară ca în timpurile de față să aibă un asemenea ministru. Eu creșt însă că cifra de 5 sau de 3 la sută este indiferentă, fiind că sunt sigur că nu adă să fie așa multe rămășițe mai cu seamă sub administrația d-lui ministru actual. Nu este tot-d'auna adevărat că omul șgircit se face tot-d'auna bogat și mai cu seamă aceasta nu este adevărat despre nu guvern. D-sa termină cerând asemenea micșorarea cifrei la 3 la sută.

Comitetul delegaților fiind consultat admite această modificare care se primesc și de Senat.

Se citește art. 2 însă nu se poate pune la vot, orele fiind înaintate.

Ședința se ridică la 5 și trei sf. ore.

CAMERA

Ședința de Mercuri 9 Februarie 1877.

Se deschide la ora 1 p. m. sub președința d-lui C. A. Rosetti cu 86 domni deputați prezenți.

Se declară vacant col. 4 din Ismail.
D. Președinte declară că bugetul eforii spitalelor este scurt și foarte urgent, deci să se ia în desbatere.

D. D-r. Polizu zice că trebuie împărțit, studiat.

D. Raportor Vulturescu combate cereerea d-lui dr. Polizu. (zgomot). D. președinte observă că nu e nici un domn ministru față, că băncile ministeriale sunt goale. Să se invite un d. ministru a veni în adunare, ca să poată lucra.

D. Polizu răspunde d-lui Vulturescu, că adunarea nu e un biuro de înregistrare; că și acolo se pot face economii, căci spitalele nu sunt stat în stat; Adunarea trebuie să studieze și afacerile de acolo, unde medicii scot un dinte sănătos în locul unui bolnav.

D. Codrescu zice că acea Eforie este o instituție privată și se face numai un omagiu camerei când i se aduc înainte cheltuielile Eforiei spre a le controla; Adunarea însă nu poate intra în toate amănuntele și a cerceta cum și cât se cheltuiesc pentru fie-care bolnav. Propune deci a se vota acel buget fără multe discuții.

D. V. Maniu vorbește tot în acest sens. D. ministru culetor arată d-lui Polizu, că Eforia este tot așa de stat în stat, ca și comuna, județul, etc. fie-care individualitate juridică are un self-governament, însă limitat, deci Camera are dreptul său suveran de control.

Se cere închiderea discuțiilor însă nu se ajunge la un vot decisiv. — d. Mărgărațescu declară că nu poate vota acest buget până nu l'a studiat. (În acest timp urmează conversații, dialoguri.)

D. prim-ministru dice, că amânarea cerută de unii d. deputați nu e oportună. că comisia respectivă a studiat acel buget și nu se poate intra în toate detaliurile și în adunare, căria ar răpi mult timp fără folos; iar Eforia nu poate rămânea fără buget. Putem cere un lucru pentru viitor, adevă, că bugetul acesta să se aducă tipărit cu un an înainte în adunare (Voci: închiderea discuțiilor!)

D. Vernescu combate zisele d-lui prim-ministru constatând că adunarea are dreptul de a controla ori-ce cheltuieli publice, iar nu a vota cu ochi închii.

D. prim-ministru insistă asupra votării bugetului, care s'a lucrat cu multă soliditate de fostii d-sale colegii. — (Urmează dialoguri confuze în toată adunarea).

bru al comitetului de liquidare nu se primește.

La ordinea zilei fiind interpelarea d-lui Cămărășescu relativ la aradașii moșierilor Statului cari nu și-au plătit încă datoriele.

D. ministru de finance roagă pe d-nu Cămărășescu a amâna interpelarea d-sale relativ la aradașii Statului cari nu și-au plătit datoriele. D-sa a fost prea mult ocupat și nu a putut să se ocupe de această chestiune.

D. Cămărășescu voină a acorda amânarea acestei interpelări fără să bage de seamă, întră chiar în desvoltarea ei.

D. ministru de finance declară că va fi gata a răspunde imediat.

D. Cămărășescu. Nu am să spun nimic de cât că am auzit că multe din araziile Statului nu sunt plătite de la 1863 și că suma datorită s'ar urca la 16 milioane, așa ruga pe d-nu ministru ca să ia măsură în această privință.

D. ministru de finance. D-voastră știți bine că sunt numai de două săptămâni la ministerul de finance și prin urmare nu am putut coprinde toate lucrările acestui minister. Este adevărat că sunt unele din araziile neimplinite; nu pot să cunosc însă numele acelor aradași și mai puțin nu am putut să fac un tablou. V-ași ruga să vă ocupați de alte lucrări mai serioase, v-ași ruga să votați legea comptabilității.

Întru cât privește suma datoriilor, se poate vedea din situațiunea financiară ce am depus mai denuzi în Senat. Acolo am putut studia și am dat toate detaliurile. D. Cămărășescu putea să studieze acea situațiune să se poftască în birourile ministerului de finance cari i staă deschise pentru a lua ori-ce informațiune va voi.

După răspunsul d-lui Cămărășescu, incidentul s'a inchide.

D. Gherman dă citire raportului asupra legii pentru comptabilitatea generală a Statului pentru ceea ce se atinge de bugete.

D. ministru de finance. Legea prezentă nu face de cât desvoltă mai bine vechea lege a comptabilității. Vă voi da un exemplu. Legea veche prevedea că nu se poate vota credite extraordinare mai mult de cât cifra fixată în buget. Cu toate acestea nu a fost un singur an în care, pe știute să se pe neciute, această dispozițiune să nu fie violată. Prin legea de față voesc să remediez acest rău, și altele analoge. Scopul legii este mai cu seamă de a pune ordine în comptabilitatea Statului; și de ceea se prevede ca toate bugetele să fie echilibrate și evaluările să fie acelea cari se pot incasa iară nu exagerate, căci evaluările exagerate aduc cheltuieli și cheltuielile esagerate datorii enorme. Legea mai are și alt avantaj; se știe că fie-care cheltuielă nouă aduce imposte noi; — trebuie dără că și țera să aibă cunoștință și să exercite controlul său asupra Corpurilor legiuitoare. În privirea Senatului mai cu seamă această lege are o mare importanță pentru că în adevăr se acordă o prerogativă Senatului de a lua în cercetare toate cheltuielile extraordinare și de ale trece prin controlul său.

Se pune prin această lege și un frâu vanității ministriilor. Sunt unii ministri cari fac cheltuieli de vanitate creșterea că vor avea un titlu la recunoștința țării. Aceste cheltuieli trebuiesc înfrânate căci vanitatea unui om trebuie să fie sub nevoile țării; s'a prevăzut dără că țera să fie în pozițiune de a vedea tot ceea ce și permite ministrii a cheltui fără autorizațiunea nimeui. Este încă un frâu și pentru dărnicia Corpurilor legiuitoare, pentru că nu trebuie ca aceste corpuri să se hasardeze în cheltuieli pe spinarea altora.

Pentru a se ajunge la aceste multiple scopuri s'a luat ca principiu, ca la echilibrarea bugetelor să se aibă în vedere nu țifra evaluărilor ci a constatărilor celei a ceea e cea reală. Al doilea nu se mai admite nici un viriment. Adjungem la scopul nostru și prin aceasta că nu se mai poate vota credite extraordinare, o dată ce s'a epuizat cifra alocată în buget. Mai sunt încă și alte amărăuțimi, mai cu seamă în privința micilor economii.

Nu era însă destul a se aduce ordine în facerea bugetelor. Trebuia încă a se prevedea modul de esecutare al bugetelor. Sully a zis, în alte timpuri: că un buget rău esecutat este lucrul cel mai pernicios pentru o țară. Și acest lucru zis de atâtea timp este adevărat și până în ziua de astăzi. Tendința mea a fost ca să fac pe ministrii a cheltui cât se va putea mai puțin; zelul meu a fost ca un ministru, în esecutarea bugetului, să numere bau cu ban, ceea ce cheltuesc. De aceea bugetul s'a împărțit în patru părți, și nu e permis nici unui ministru de a a tușe o a doua

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Bucuresti, 9 Februarie 1877.

Table with columns: VALOAREA, Cereale, Ofertate, Pretul acest. Lists various public effects and exchange rates.

CURSUL VIENEI

Viena, 21 Februarie (st. n.) 1877.

Table with columns: Metalice, Naționale, Renta in aur, etc. Lists exchange rates for various metals and currencies.

Să arendă de la St. Gheorghe... Moșia Inotești, districul Prahova... Moșia Prahova...

SOCIETATEA

pentru INVETATURA POPORULUI ROMAN

Secția de Prahova PUBLICAȚIUNE Prin demisiunea D-nei Maria Partheniu...

Aspirantele conform art. 21 din Statute, trebuie să probeze că posed cunoștințele unei școli secundare...

Cerere nu se primesc de cât numai până în ziua de 25 Februarie curent...

Vice-președinte, C. Ionescu. Secretar, Ioseph Ionescu.

SOCIETATEA

pentru INVETATURA POPORULUI ROMAN

Domnii membri ai Societății sunt invitați a se întruni Duminică, 13 Februarie...

Președinte, C. Bosianu. Secretar, M. Paciurea.

De arendat, Moșia Inotești, districul Prahova... arendă de la St. Gheorghe 1877...

De închiriat, in total ori in parte fie-care apartament și pe unul ori mai mulți ani...

o buna profesoara de piano dorește a predă lecțiuni private...

FOSTUL CIRC

Sâmbătă 12 Februarie 1877

Redeschiderea Stagioni Teatrale de Operete, Vodevil și Comedii.

Sub direcția Domnului J. D. IONESCU.

Se va reprezenta pentru prima dată piesa:

DOUĂ FETE

PUN FLACAU

Operetă in 2 acte, tradusă din nemțește.

D-ra MARIA POLYSO

pentru prima dată va cânta romanțe:

Bălcescu murind și Steoa cădend

D-RA MARIE LEA

va cânta 2 chasonete franceze.

D-NU J. D. JONESCU

va cânta chasoneta:

PATRIOTII NOI NOIȘORI.

Antractele vor fi ținute de mai mulți din d-nii artiști ai operetei italiene...

Maestru pentru repetiții și pianist d. J. METZ

Maestru pentru canto și repetitor d. I. VASILESCU.

Persoanele ce compun trupa:

ARTISTE ARTISTI

D-na Cath. Dimitrescu. D-nu Th. Popescu.

Maria Polysa. N. Hagiescu.

D-ra Th. Marinescu. M. Mateescu.

Al. Aleandrescu. G. Aleandrescu.

Al. Gavala. S. Mavrodin.

Elena Gavala. Doicescu.

Maria Lea. J. D. Jonescu.

4 elevi din conservator. 6 elevi din conservator.

Prețurile locurilor pentru astă seară:

Loja pentru 4 persoane, 10 fr. Stal 1, 2 fr. Un loc la mese, 1,50, Amfiteatru, 1 fr.

INCEPUTUL LA 8 ORE SERA.

De închiriat, un apartament cu piseo odăi, grajd de patru cai, șopron de trei trăsură...

LEMNE DE FOC

calitatea cea mai bună numai tufan și fag tăiat și adus la domiciliu cu

75 FR. STENJENUL

la magazia de lemne a lui Lessel, lângă gara Tergoviște...

Comăndile se primesc și la Tipografia Thiel & Weiss, palatul Dacia. 314-5-0.

C. SIEBRECHT RECOMANDA BATOAZE DE PORUMB PIETRE DE MOARA PLUGURI DE DIFERITE SYSTEME

PHARMACIA LA „SPERANTIA“ DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCEZE.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS PALATUL „DACIA“ și la toate librăriile din țară

DE INCHIRIAT Apartamente, Prăvălie și Localul CE-LU OCCUPĂ BANCA DE BUCUREȘCI

SOCIETATEA DE ASSIGURARE AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST FONDATA IN ANUL 1822.

OPERILE MUSICALE THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

MAGASINUL SE AFLA IN CALEA MOGOSIEI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU